

Рацлав В.В.

кандидат технічних наук, доцент;

Шумілова Е.Д.

кандидат технічних наук, доцент,

Донбаський державний педагогічний університет

СИСТЕМА ДІАГНОСТУВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ З ДИСЦИПЛІНИ «БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ»

В останні часи термін «комп'ютерні технології» використовують як синонім терміну «інформаційні технології», так як усі інформаційні технології невід'ємно зв'язані з використанням комп'ютера. Він є універсальним технічним засобом обробки будь-якої інформації, виконує роль посилювача інтелектуальних можливостей людини та суспільства в цілому. Сучасна освіта, як і інші галузі все більше використовують інформаційні технології в інформаційному обслуговуванні, переробки та діагностики інформації. Сьогодні говоримо про певну усталену концепцію використання комп'ютерних технологій як в навчанні, так і діагностуванні знань та компетенцій з різних дисциплін у вищій школі. Бурхливий розвиток засобів інформатизації (комп'ютерів, комп'ютерних комунікацій, усяких електронних пристроїв), а отже, поява нових технологій обробки, передачі, одержання і збереження інформації відкриває нові можливості, для застосування комп'ютерів у навчальному процесі, та перевірки знань та компетенцій при вивченні студентами дисципліни «Безпека життєдіяльності». Слід почати з того, що навчальний процес при оволодінні знаннями в певній сфері повинен бути комплексним, будуватися на принципі «зворотнього зв'язку» учня і педагога, а також формувати самокритичність студента, його самоактуалізацію. У даному випадку педагог виступає в ролі суб'єкта, який зацікавлений в отриманні якісних знань студентом [1]. Гостро стоїть проблема між якістю особистісного вміння оперувати знаннями в реаліях існування і в рівні обізнаності студента, в нашому випадку майбутнього педагога, в області безпеки життєдіяльності. При вивченні дисципліни студент повинен мати уявлення про:

- способи дій при збереженні життя в таких ситуаціях як аварії, катастрофи, стихійні лиха;

- усвідомлювати значимість поінформованості про небезпеки, як невід'ємні компоненти сучасної інформаційної епохи;
- тактовно і правильно спілкуватися в різноманітному суспільстві, при цьому уникаючи ризику виникнення соціальних конфліктів різної природи.

При подачі навчального матеріалу слід відразу ж відкинути сухе його підношення: студента слід поставити в ситуацію подібну критичної, простежити хід дій, вказати на помилки і дати практичні рекомендації, які допоможуть успішно до автоматизму відпрацювати схему дій, що є важливим чинником, тому що у всіх критичних ситуаціях, особливо в екстрених умовах (темрява, дощ, холод, відсутність необхідних засобів порятунку), у людини може бути присутнім відчуття заціпеніння або паніка, при яких можна легко піддати себе ще більшій небезпеці. При діагностиці підготовки студентів слід враховувати рівень знань, динаміку дій, емоційний стан. Все це може реалізуватися за допомогою проведення різних заходів, тренінгів, змагань між факультетами у вузі. Існує така методика проведення аудиторних занять для студента-бакалавра, яка розрахована на 90 хвилин. Її суть лежить в чергуванні таких видів діяльності як: лекційний матеріал (35 хв.), практичне закріплення (25 хв.), ситуативні задачі та їх вирішення (15 хв.), тестові завдання для перевірки отриманих знань (10 хв.), підсумки та домашнє завдання (5 хв.). Таким чином, програмний матеріал кількісно не зменшується, активно засвоюється студентами. При цьому вони керуються допомогою викладача, далі проводиться діагностика знань, незасвоєні моменти відпрацьовуються в позаурочний додатковий час. З цією методикою на підсумковому контролі виявляється більш високий рівень знань, умінь і навичок, ніж при використанні лекційно-семінарської системи [2].

При подачі навчального матеріалу студентам слід орієнтуватися на сучасні підходи дидактики: особистісний, діяльнісний, соціальної спрямованості, цілісний, технологічний. Необхідно додати, що вирішальним фактором при діагностиці та подачі знань грає забезпеченість наочністю, так як складно визначити вміння, наприклад, користуватися вогнегасником, навіть якщо теоретично студент матеріал знає на «5». На сучасному етапі розвитку педагогіки існують різні форми, методи і прийоми контролю ефективності навчання.

Форми:

- індивідуальна;
- групова;
- фронтальна;
- усна;
- письмова;
- практична;
- залік;
- іспит.

Методи і прийоми:

- усний контроль (бесіда, розповідь, пояснення, читання тексту, доповідь);
- письмовий контроль (контрольна робота, опитування за картками);
- програмований контроль (таблиці, графіки, схеми, комп'ютерні тести);
- практичний контроль (лабораторні роботи, практичні роботи);
- самоконтроль.

Підходи діагностики включають в себе ряд проблем:

1. Підвищення ролі стимулу болонської системи.
2. Введення додаткових балів оцінювання.
3. Навчання без оцінок.
4. Різномірнева діагностика на основі новітніх інформаційних технологій результатів навчання.
5. Використання також перевірочних завдань у тестовій формі [3].

Можливими методами контролю знань студентів з дисципліни «Безпека життєдіяльності», що допомагають одночасно діагностувати якісний і кількісний обсяг знань студентів є:

- індивідуальне опитування;
- фронтальна усна перевірка;
- ущільнене опитування (являє собою комбінований тип контролю, при якому частина студентів групою працюють усно, а інші виконують письмові завдання, потім вони міняються);
- письмова робота розрахована на короткий проміжок часу 10-15 хв.;
- використання комп'ютерних технологій при написанні рефератів;
- відповіді на тести за допомогою інформаційних технологій.

Оцінювання компетентності студентів, їх знань, умінь та навичок при діагностуванні, служить стимулюванню їх при вивченні

як окремих тем, так і всього курсу. Залежно від етапності розрізняють такі види діагностики:

- попередня перевірка – перевірка наявних знань, постановка педагогом основних (проблемних) напрямків навчального процесу;
- поточний – визначення якості засвоєння матеріалу, проблемних моментів і чинників, що перешкоджають продуктивній роботі з студентами;
- періодичний – контроль знань з поточних тем і закріплення попередніх, з наступним встановленням логічних зв'язків між ними;
- підсумковий – перевірка засвоєного матеріалу з попередніх тем у вигляді заліку, іспиту і оцінка знань за загальними критеріями.

В останній час все більш використовують тестування на комп'ютерах, за допомогою новітніх програм. Тест являє собою систему спеціально підібраних питань, які дозволяють виявити сформованість уявлень з певної теми. Але існує думка педагогів, що тести з неправильними відповідями можуть дезорганізувати студента. Головний недолік тестування в тому, що воно не визначає всієї повноти суджень, так як відповіді правильно можна методом «наукового тику» [4].

У результаті констатуючого експерименту проведеного з студентами, було виявлено, що 21,8 % з них мали низький рівень обізнаності про стан свого здоров'я, 45,4 % – середній, 32,8 % – вище середнього. Це дозволяє дати оптимістичну оцінку знанням, отриманим при засвоєнні освітньої програми «Безпека життєдіяльності» [5].

Розглянувши дану проблему можна зробити висновок, що діагностика знань, умінь і навичок з безпеки життєдіяльності має величезне значення в майбутньому, тому що у вищих навчальних закладах навчаються майбутні фахівці педагогічної, політичної, юридичної, екологічної, медичної та інших сфер діяльності сучасної людини. Доказом важливості служить простий приклад про те, що кожна мама буде проти вихователя і педагога, який не здатний повною мірою забезпечити безпеку її дитини. Потрібно прагнути до вдосконалення своїх теоретичної та практичної баз умінь і знань з дисципліни «Безпека життєдіяльності», так як ціна помилки в сучасному суспільстві зростає і людина повинна вміти пристосовуватися до того, що створила сама.

Список використаних джерел:

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://baza-referat.ru>

2. Федоров А.В. Формирование ключевых профессиональных компетенций в области медицинских знаний у студентов-педагогов // Фундаментальные исследования. – 2012. – № 11 (часть 6). – С. 1404-1408.

3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : 1994.ru/ip/gvd/faculty?id=5&specId=1.

4. Абрамова С. В. Теория и методика обучения и воспитания безопасности жизнедеятельности: учебно-методическое пособие / С. В. Абрамова. – Южно-Сахалинск: изд-во СахГУ, 2012. – 244 с.

5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dissercat.com>.

Трембецька Ю.В.

викладач,

*Львівська академія сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного*

МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВІЙСЬКОВИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У сучасному світі питання освіти постає дуже гостро. Оскільки кожна держава воліє мати у себе висококваліфікованих фахівців. Світ дуже швидко розвивається, зникли бар'єри між державами і мовами.

Кожна освічена людина для того щоб бути компетентним спеціалістом повинна знати декілька мов, а оскільки на даний час англійська мова стоїть на вершині міжнародного спілкування, вона повинна бути основним або додатковим показником у всіх сферах навчання.

У свій час проблемами навчання займалися такі вчені як: В. Брокбенк, Д. Парсон, Дж. Грехем, Е. Денісон, П. Дракер, С. Аржиріс, В. Савченко, В. Куценко, Д. Богиня, І. Бондар, Л. Антошкіна, О. Грішнова.

Атакож ми бачимо що проблеми освіти у своїх працях аналізували такі вчені як: В.П. Андрущенко, І.А. Зязюна, К.В. Корсака, В.Г. Кременя, В.М. Литвина, В.І. Лугового, М.І. Михальченка та інших.

На даний час ми бачимо, що система навчання іноземних мов яка склалася у ХХ уже не може підходити під стандарти сучасної